

1650 – وَعَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: « إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَفَهُ نِعْمَتُهُ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ، قَالَ كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ: جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ: ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ.

وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ، وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ لِيُقَالَ عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ: هُوَ قَارِءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ، فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ.

وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَكُتُّ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ: هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ: ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1905].

«جَرِيءٌ» بِفَتْحِ الْجِيمِ كَسْرِ الرَّاءِ وَبِالْمَدِّ؛ أَيْ: شُجَاعٌ حَادِقٌ.

1650. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг бундай деганларини эшитганман: **«Қиёмат куни биринчи бўлиб ҳукми чиқариладиган одам шаҳид бўлган кишидир. У олиб келинади. У Зот унга Ўз неъматларини эслатади, у уларни эътироф қилади. У Зот: «Булар билан нима қилдинг?» дейди. «Сен учун жанг қилиб, шаҳид бўлдим», дейди. У Зот: «Бекор айтибсан! Аслида сен «журъатли» дейишлари учун жанг қилгансан. Шундай дейилди ҳам», дейди. Кейин буюрилади, у юзтубан судраб борилиб, дўзахга улоқтирилади.**

Кейингиси - илм ўрганиб, уни ўргатган ва Қуръон ўқиган кишидир. У олиб келинади. У Зот унга Ўз неъматларини эслатади, у уларни эътироф қилади. У Зот: «Булар билан нима қилдинг?» дейди. «Илм ўргандим, сўнг уни ўргатдим ва Сенинг розилигинг учун Қуръон ўқидим», дейди. У Зот: «Бекор айтибсан! Аслида сен илмни «олим» дейилиш учун ўргангансан, Қуръонни «бу қори» дейилиш учун ўқигансан. Шундай дейилди ҳам», дейди. Кейин буюрилади, у ҳам юзтубан судраб борилиб, дўзахга улоқтирилади.

Яна бири - Аллоҳ мўл-қўлчилик бериб, мол-мулкнинг барча туридан ато қилган кишидир. У ҳам олиб келинади. У Зот унга Ўз неъматларини эслатади, у уларни эътироф қилади. У Зот: «Булар билан нима қилдинг?» дейди. «Сен инфоқ қилинишини суйган бирор ўринни қўймай Сен учун эҳсон қилдим», дейди. У Зот: «Бекор айтибсан! Аслида сен бунини «саховатпеша» дейилиш учун қилгансан. Шундай дейилди ҳам», дейди. Кейин буюрилади, у ҳам юзтубан судраб борилиб, дўзахга улоқтирилади».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz



HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

